

Arrest

nr. 340 029 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2025 als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 25 augustus 2025 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, en van 28 augustus 2025 waarbij wordt meegedeeld dat de uitvoerbaarheid van de verwijderingsmaatregel van 28 mei 2024 niet langer opgeschort is.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat E. MADESSIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. MISSEGHERS, die *loco* advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 augustus 2024 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) omwille van de medische problematiek van haar minderjarige dochter I.S.

1.2. Op 25 augustus 2025 neemt de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08.08.2024 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

(...) + minderjarige dochter: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor S., I. (...). De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 20.08.2025 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Albanië.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.”

1.3. Op 28 augustus 2025 neemt de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een beslissing waarbij wordt meegedeeld dat de uitvoerbaarheid van de verwijderingsmaatregel van 28 mei 2024 niet langer opgeschort is. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Mevrouw,

+ 1 kind

Op datum van 28/05/2024 maakte U het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten waaraan U nog geen gevolg heeft gegeven.

In toepassing van artikel 52/3, § 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik U mee dat de uitvoerbaarheid van deze verwijderingsmaatregel niet langer opgeschort is. U dient derhalve opnieuw gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 28/05/2024.

Een nieuwe termijn om het grondgebied te verlaten wordt U toegekend. U dient het grondgebied te verlaten uiterlijk op 07/09/2025.

U wordt gewezen op de medewerkingsplicht die op u rust in toepassing van artikel 74/22 van de wet en de gevolgen indien u deze plicht niet respecteert. De informatie is te consulteren op <https://dofi.ibz.be/nl/themes/sejour-irregulier/medewerkingsplicht>.

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien u uw verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoekende partij meent tevens dat er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout.

3.1.1. De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

“- Voorafgaande opmerking: de gezondheidstoestand van de verzoekster

Aangezien de verzoekster lijdt aan ernstige autismespectrumstoornissen.

Dat zij een aanzienlijke onrust, agressiviteit en geweld vertoont tegenover zichzelf en anderen.

Dat zij medicamenteuze behandeling nodig heeft bestaande uit Risperdal siroop en Melatonine.

Dat zij bovendien nood heeft aan een opvolging in een centrum aangepast aan haar stoornissen, en dit op continue wijze.

Dat dokter M. (...) in zijn attest, gevoegd bij het standaard medisch certificaat, preciseert dat de verzoekster nood heeft aan een stabiel en veilig kader, en dat elke tijdelijke verandering van de leefomgeving belangrijke gevolgen kan hebben voor haar ontwikkeling en psychische gezondheid.

Dat het noodzakelijk is dat haar opvang regelmatig gebeurt om haar gedragsmoeilijkheden, in het bijzonder de agressiviteit en het geweld tegenover zichzelf, het hoofd te bieden.

Dat de ernst van de aandoeningen waaraan zij lijdt niet in twijfel wordt getrokken, aangezien haar verzoek ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard

a) Wat betreft de informatie uit de MEDCOI-databank

Aangezien de tegenpartij tracht aan te tonen dat de adequate zorgen beschikbaar zullen zijn in Albanië op basis van de informatie opgenomen in de MEDCOI-databank.

Dat motivering door verwijzing wordt aanvaard mits naleving van drie voorwaarden :

« Première condition : le document [...] auquel se réfère l'acte administratif doit être lui-même pourvu d'une motivation adéquate au sens de l'article 3 de la loi du 29 juillet 1991 [...]

Deuxième condition : le contenu du document auquel il est fait référence doit être connu du destinataire de l'acte administratif [...]. Tel est le cas lorsque ce document est annexé à l'acte pour faire corps avec lui [...], ou encore lorsque le contenu du document est reproduit, fût-ce par extraits, ou résumé dans l'acte administratif [...]. Si le document auquel l'acte se réfère est inconnu du destinataire, la motivation par référence n'est pas admissible [...]. Une précision d'importance doit être apportée. La connaissance du document auquel l'acte se réfère doit être au moins simultanée à la connaissance de l'acte lui-même. Elle peut être antérieure [...] mais elle ne peut en principe être postérieure [...]. Un objectif essentiel de la loi est, en effet, d'informer l'administré sur les motifs de l'acte en vue de lui permettre d'examiner en connaissance de cause l'opportunité d'introduire un recours.

Enfin, troisième et dernière condition : il doit apparaître sans conteste et sans ambiguïté que l'auteur de l'acte administratif, exerçant son pouvoir d'appréciation, a fait sienne la position adoptée dans le document auquel il se réfère » (X. DELGRANGE et B. LOMBAERT, « La loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation des actes administratifs : Questions d'actualité », in La motivation formelle des actes administratifs, Bruxelles, La Bibliothèque de Droit Administratif, Ed. La Charte, 2005, p. 44-45, n°50).

Dat wat betreft de eerste voorwaarde, de Raad van State reeds meerdere keren heeft geoordeeld dat het advies of document waarnaar de administratieve overheid verwijst, moet voldoen aan de eisen van de formele motiveringsplicht van administratieve handelingen, in die zin dat genoemd advies of document voldoende en adequaat moet zijn gemotiveerd.

Dat het advies van de raadgevend arts, en dus de bestreden beslissing geen melding maakte van de instellingen waar de zorg en behandeling beschikbaar zouden zijn.

Dat verzoeker wijst op een recente beslissing van de deze Raad, nr. 285 599 van 28 februari 2023, die dit motiveringsgebrek bevestigt :

«Le Conseil constate qu'il ressort de la lecture de ces extraits qu'ils ne comprennent que le nom du traitement ou du médicament requis et la disponibilité de celui-ci en Albanie. Or, il figure dans ces requêtes au moins un autre élément essentiel que la simple conclusion de la disponibilité de ces consultations, traitements et médicaments, à savoir les structures de santé déterminées dans lesquelles ceux-ci seraient disponibles. Dès lors, les mentions selon lesquelles les consultations, traitements et médicaments sont disponibles en Albanie, qui renvoient vers les requêtes MedCOI susmentionnées, et les très courtes reproductions de celles-ci ne peuvent être considérées comme des synthèses du contenu des documents en question. C'est par conséquent à juste titre que les requérants soutiennent que cette motivation par référence ne répond pas au prescrit de l'obligation de motivation des actes administratifs. »

Dat de raadgevende arts enkel stelt dat de geneesmiddelen beschikbaar zijn zonder nadere details te geven.

Dat het onduidelijk is waar en hoe verzoeker aan de geneesmiddelen kan komen die hij absoluut nodig heeft.

Dat krachtens artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, de administratieve handeling echter de feitelijke en juridische overwegingen moet vermelden waarop de beslissing is gegrond.

Dat deze verplichting de partijen in het geding in staat moet stellen de motivering van de beslissing te begrijpen en er in voorkomend geval beroep tegen in te stellen.

Dat in het onderhavige geval verzoeker bij lezing van de bestreden beslissing niet in staat is om de motieven van de beslissing te begrijpen

Dat de raadgevende arts immers slechts meldt “beschikbaar”, zonder dat verzoeker kan weten op welke elementen hij zich baseert om tot de conclusie te komen dat de zorg beschikbaar is.

Dat de bestreden beslissing niet op gepaste wijze gemotiveerd is en daarom artikelen 2 en 3 inzake de formele motivering van de administratieve handelingen schendt, dat zij artikel 9ter schendt, voor zover de beschikbaarheid van zorg op geen enkele wijze is aangetoond, en dat zij ook het gezag van gewijsde schendt voor zover de MEDCOI-gegevens opnieuw niet volledig zijn.

b) Wat betreft de verandering van de leefomgeving

Aangezien dokter M. (...) duidelijk aangeeft in zijn attest, gevoegd bij het standaard medisch certificaat, dat de verzoekster nood heeft aan een stabiel en veilig kader, en dat elke tijdelijke verandering van de leefomgeving belangrijke gevolgen kan hebben voor haar ontwikkeling en psychische gezondheid.

Dat dit element op geen enkele wijze werd behandeld in de bestreden beslissing.

Dat de tegenpartij een zo belangrijk element, namelijk de radicale verandering van de leefomgeving in geval van terugkeer naar Albanië, niet kan ontkennen, temeer daar de jonge verzoekster reeds meerdere jaren in België verblijft.

Dat de motivering van de beslissing lacunair blijkt te zijn.

Dat deze motivering niet adequaat is in de mate dat de adviserend arts van de tegenpartij geen psychiater is, en het hem niet toekomt om de beoordeling van een specialistische arts die de verzoekster in consultatie heeft ontvangen en die oordeelt dat er effectief een risico bestaat in geval van verandering van de leefomgeving van de jonge verzoekster, te betwisten.

Dat ter herinnering zij een gevaar vormt voor zichzelf en voor anderen, aangezien zij lijdt aan gewelddadig gedrag tegenover zichzelf.

Dat de motivering van de beslissing onvoldoende rekening houdt met de beoordeling van de arts van de verzoekster en met de gevolgen van een terugkeer naar het land van herkomst.

Dat een dergelijke motivering inadequaet is.

c) Wat betreft de kostprijs van de behandelingen

Aangezien de verzoekster in haar verzoek uitvoerig heeft gedocumenteerd dat de behandelingen in Albanië inadequaet zijn voor kinderen die lijden aan autisme.

Dat zij verschillende recente artikelen (2024) heeft vermeld, die zeer duidelijk bevestigen dat de zorgen voor kinderen met autisme of psychische stoornissen ontoegankelijk zijn wegens hun kostprijs, en onbeschikbaar omdat er een duidelijk tekort is aan personeel en middelen in het algemeen.

Dat de verzoekster in haar verzoek een artikel heeft aangehaald uit de krant POLITIKO van 18 juni 2024, dat bevestigt dat de structuren in Albanië die kinderen met autistische stoornissen opvangen, ontoereikend zijn en geen effectieve opvolging mogelijk maken:

« There is consensus among public health experts that every individual with autism spectrum disorder needs long hours of therapy, supportive educators, and dedicate parents to advance with their development.

However, many parents claimed in separate interviews that they could not provide their children with the necessary treatment due to insufficient access to public centers, high costs in private clinics, and other family difficulties.»

In support of children and adults with autism spectrum disorders, the Albanian state offers a disability payment of about 10,000 lek as well as two hours of individual therapy per week.

For mental health experts, such support is insufficient and inappropriate. "Such a large number of cases being diagnosed with neurodevelopmental or autism spectrum disorders does not coincide with the public structures we currently have. So we offer very few hours of therapy, compared to the number of therapies these individuals would like," says Migena Kika, neuropsychiatrist.

Dat een artikel van EXIT NEWS van 27 mei 2021 preciseert dat de regering een maandelijkse toelage van €85,00 voorziet voor autistische kinderen, maar dat: specialized therapy presents an extra cost that families must bear all on their own. The average cost of private therapy is about €365 per month, a considerable discrepancy when compared to the €85 per month financial assistance that people with disabilities receive from the state.»

Dat een artikel van BOTASOT News preciseert: “One hour of individual therapy in private clinics varies from 1500 to 3000 new lek with a monthly treatment cost from 60 thousand to 120 thousand new lek – unaffordable by most families affected by autism.” – soit près de 1200€ mensuellement.

Dat de tegenpartij haar beslissing motiveert op basis van het advies van de adviserend arts, die zich beperkt tot het antwoorden op deze informatie door te stellen dat de MEDCOI-databank aantoont dat de zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn, en dus niet ingaat op de argumenten van de verzoekster.

Dat zij bovendien stelt dat de verzoekster niet aantoont dat zij persoonlijk getroffen is door deze problemen en tekortkomingen in de opvang van autistische kinderen in Albanië.

Dat de Raad bovendien dit motiveringsgebrek heeft benadrukt in arrest nr. 284.572 van 10 februari 2023:

« Le Conseil constate ensuite que la réponse apportée par le fonctionnaire-médecin à l'argument soulevé par la première requérante tenant à la pénurie de médecins psychiatres dans le pays d'origine, selon laquelle celle-ci ne démontre pas la comparabilité de sa situation avec la situation générale invoquée et n'étaye en rien ses arguments, est erronée. En effet, le Conseil relève que le fonctionnaire-médecin ne conteste pas que la première requérante souffre d'un trouble dépressif chronique et nécessite notamment un suivi psychiatrique tandis que cette dernière a invoqué à l'appui de sa demande qu'elle ne pourra pas bénéficier d'un tel suivi en raison d'un grave manque de médecins psychiatres en Albanie en étayant ses affirmations par plusieurs rapports et articles joints à la demande.

Le Conseil ne peut dès lors suivre la partie défenderesse lorsqu'elle soutient, dans sa note d'observations, que le fonctionnaire-médecin a répondu à suffisance à cette argumentation et aux documents produits à l'appui de la demande d'autorisation de séjour par le constat selon lequel les informations présentées ont un caractère général tandis que la première requérante n'a pas démontré qu'elle serait personnellement exposée aux problèmes qu'elle dénonce.

Il convient en outre de rappeler que le fonctionnaire-médecin exerce un rôle d'instruction de la demande spécialement quant à l'examen de l'existence d'un traitement accessible dans le pays d'origine, en sorte que la charge de la preuve, en ce qui concerne l'accessibilité du traitement adéquat dans le pays d'origine, ne pèse pas exclusivement sur le demandeur (en ce sens, C.E., 27 mars 2018, ordonnance n° 12.768 rendue en procédure d'admissibilité des recours en cassation). Ce raisonnement s'applique également à l'examen de la disponibilité du traitement requis.

En l'occurrence, au vu de l'argumentation de la première requérante tenant à des manquements graves en termes de disponibilité des soins requis, le fonctionnaire-médecin ne pouvait éviter d'examiner cette question. Or, aucune des considérations figurant dans l'avis du fonctionnaire-médecin ne l'aborde réellement ».

Dat de motivering van de beslissing dus duidelijk onvoldoende ingaat op de argumentatie van de verzoekster over het evidente gebrek aan opvang voor kinderen met autisme, de extreem hoge kostprijs van de zorgen en het tekort aan middelen dat nochtans is gedocumenteerd door recente informatie.

Dat, zoals de Raad heeft herhaald in het voormelde arrest en in talrijke eerdere arresten, de adviserend arts een onderzoeksrol uitoefent "zodat de bewijslast met betrekking tot de toegankelijkheid van de adequate behandeling in het land van herkomst niet uitsluitend op de verzoeker rust.

Dat ter herinnering uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006, die artikel 9ter invoegde in de wet van 15 december 1980, blijkt dat met de term "adequate behandeling" in die bepaling wordt bedoeld "een passende en voldoende toegankelijke behandeling in het land van herkomst of verblijf", en dat het onderzoek van deze kwestie moet gebeuren "per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de verzoeker" (Parl. St., Kamer, 2005-2006, nr. 2478/01, p. 35; zie ook nr. 2478/08, p. 9).

Dat hieruit volgt dat om "adequaat" te zijn in de zin van artikel 9ter, de bestaande behandelingen in het land van herkomst of verblijf van de verzoeker niet alleen "passend" moeten zijn voor de betrokken pathologie, maar ook "voldoende toegankelijk" voor de betrokkene, wiens individuele situatie in aanmerking moet worden genomen bij het onderzoek van het verzoek.

Dat niets in de bestreden beslissing bevestigt dat een passende en voldoende toegankelijke behandeling mogelijk zal zijn voor de verzoekster in geval van terugkeer naar Albanië.

Dat de tegenpartij duidelijk haar formele motiveringsplicht schendt in de zin van artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, maar ook artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 schendt en een kennelijke beoordelingsfout maakt door te oordelen dat adequate behandelingen toegankelijk zullen zijn voor de verzoekster in geval van terugkeer naar Albanië.

d) Wat betreft de ziekteverzekering en de corruptie

Aangezien de tegenpartij oordeelt dat de zorgen in Albanië toegankelijk zullen zijn door te verwijzen naar het bestaan van een verplichte ziekteverzekering, en stelt dat dit systeem voorziet in gratis zorgen.

Dat de beslissing aangeeft dat de begunstigden vrijgesteld zijn van de kosten van consultaties voor eerstelijnszorg, en van de kosten van bepaalde geneesmiddelen en onderzoeken.

Dat zij preciseert dat de patiënten doorgaans gedeeltelijke terugbetaling genieten van geneesmiddelen die in de apotheek worden aangekocht.

Dat echter niet wordt aangetoond dat de zorgen die de verzoekster nodig heeft, worden beschouwd als eerstelijnszorg en dus worden gedekt.

Dat bovendien de tegenpartij niet vermeldt of de zorgverleners waar de zorgen zogenaamd beschikbaar zijn, openbare of privé-instellingen zijn, zodat het onmogelijk is om uit de beslissing af te leiden of de zorgen in Albanië toegankelijk zijn qua kostprijs.

Dat de verzoekster daarentegen met talrijke recente artikelen heeft aangetoond dat de kosten van de behandeling van een autistisch kind te hoog zijn, zodat de zorgen dus niet toegankelijk zijn.

Dat de verzoekster bovendien bij haar verblijfsaanvraag verschillende rapporten heeft gevoegd die een wijdverspreide corruptie in Albanië aantonen, met als gevolg een onevenredige last voor de huishoudens.

Dat zij preciseert dat ondanks een verzekering die gratis eerstelijnszorg garandeert, informele betalingen worden gevraagd door zorgverleners.

Dat de tegenpartij zich echter beperkt tot het algemeen vermelden van het bestaan van een ziekteverzekering, zonder te antwoorden op de door de verzoekster in haar verzoek aangevoerde

argumenten met betrekking tot corruptie en de kostprijs die de huishoudens moeten dragen om toegang te krijgen tot gezondheidszorg, zelfs zonder afhankelijk te zijn van de verzekeringen.

Dat bovendien de tegenpartij vermeldt dat Albanië beschikt over een sociaalzekerheidsstelsel dat beschermt tegen de risico's van ziekte, moederschap, ouderdom, overlijden, arbeidsongevallen, werkloosheid en gezinsuitkeringen.

Dat deze informatie echter irrelevant is voor de verzoekster.

Dat de motivering van de beslissing met betrekking tot de toegankelijkheid stereotiep is, aangezien zij zich beperkt tot een algemene beschrijving van de werking van de ziekteverzekering in Albanië, zonder ook maar te verwijzen naar de specifieke zorgen die de jonge verzoekster nodig heeft.

Dat een dergelijke motivering bovendien niet aantoont dat de zorgen daadwerkelijk toegankelijk zullen zijn voor de verzoekster, aangezien zij de wijdverspreide corruptie in Albanië aanhaalt, zonder dat de tegenpartij hierop antwoordt.

Dat Uw Raad met name in arrest nr. 299.011 van 19 december 2023 heeft geoordeeld dat :

« Dat hij bovendien benadrukte dat “zoals de verzoekster terecht aanhaalt, de invoering van een nieuwe wetgeving inzake verplichte verzekering a priori geen verband houdt met de in haar verzoek aangevoerde moeilijkheden inzake toegang tot de zorg, namelijk de corruptie. Het behoorde ten minste tot de taak van de adviserend arts om de elementen te preciseren die hem toelieten te denken dat deze nieuwe versie van de verplichte verzekering een positief effect had op de aangeklaagde corruptie.”

Dat door niet te antwoorden op deze verschillende argumenten, het Vreemdelingenbureau en bijgevolg ook zijn adviserend arts de bestreden beslissing duidelijk inadequaat hebben gemotiveerd (nr. 290.403 van 16 juni 2023).

Dat de motivering van de beslissing duidelijk onvoldoende ingaat op de argumentatie van de verzoekster over de wijdverspreide corruptie in Albanië, die tot gevolg heeft dat de zorgen ontoegankelijk zijn wegens hun kostprijs.

Dat, ter herinnering, uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006, die artikel 9ter invoegde in de wet van 15 december 1980, blijkt dat met de term “adequate behandeling” wordt bedoeld “een passende en voldoende toegankelijke behandeling in het land van herkomst of verblijf”, en dat het onderzoek van deze kwestie moet gebeuren “per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de verzoeker” (Parl. St., Kamer, 2005-2006, nr. 2478/01, p. 35; zie ook nr. 2478/08, p. 9).

Dat hieruit volgt dat om “adequaat” te zijn in de zin van artikel 9ter, de bestaande behandelingen in het land van herkomst of verblijf van de verzoeker niet alleen “passend” moeten zijn voor de betrokken pathologie, maar ook “voldoende toegankelijk” voor de betrokkene.

Dat de beslissing niet adequaat is gemotiveerd met betrekking tot de toegankelijkheid van de zorgen, zonder een reële analyse van hun kostprijs.

Dat niets in de bestreden beslissing bevestigt dat een passende en voldoende toegankelijke behandeling mogelijk zal zijn voor de verzoekster in geval van terugkeer naar Albanië.

Dat de tegenpartij duidelijk haar formele motiveringsplicht schendt in de zin van artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, maar ook artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 schendt en een kennelijke beoordelingsfout maakt door te oordelen dat adequate behandelingen toegankelijk zullen zijn voor de verzoekster in geval van terugkeer naar Albanië.

e) Wat betreft de mogelijkheid om te werken

Aangezien de tegenpartij van oordeel is dat de moeder van de verzoekster bij een terugkeer naar Albanië zal kunnen werken en aldus de behandeling van haar dochter zal kunnen bekostigen.

Dat zij bovendien meent dat niets aantoont dat de moeder van de verzoekster bij een terugkeer naar Albanië niet zal kunnen rekenen op familiale steun.

Dat de verzoekster echter in haar verzoek duidelijk heeft gepreciseerd, overeenkomstig hetgeen vermeld stond op het standaard medisch attest, dat zij lijdt aan een “scheidingsangst ten opzichte van de moeder”, en dat zij dus nood heeft aan de quasi constante aanwezigheid van haar moeder aan haar zijde.

Dat in deze omstandigheden de tegenpartij zich niet kan beperken tot de bewering dat de moeder van de verzoekster zou kunnen werken, of dat de jonge verzoekster onder toezicht zou kunnen staan van naaste familieleden wanneer haar moeder afwezig is.

Dat deze bewering louter speculatief is en dat de verzoekster herinnert aan een arrest van Uw Raad nr. 299.691 van 9 januari 2024:

« De Raad merkt op, wat betreft de kwaliteit van de banden die de verzoeker onderhoudt met zijn familie alsook met betrekking tot de financiële middelen van die familie, dat een dergelijke bewering neerkomt op een stelling zonder bewijs, die niet kan volstaan om de concrete toegankelijkheid van de zorgen in het land van herkomst aan te tonen, bij gebrek aan een ernstig onderzoek van de kostprijs, in het licht van het gezondheidssysteem in het land van herkomst, van de behandelingen en opvolging vereist door de gezondheidstoestand van de verzoeker. »

Dat in casu de tegenpartij zich in het geheel niet uitspreekt over de kostprijs van de zorgen, noch over de vraag naar de toegankelijkheid van deze zorgen, in de veronderstelling dat de verzoekster zou gaan werken, gelet op het gemiddelde loon in Albanië en de kostprijs van de verstrekkingen.

Dat zonder een dergelijke analyse van de kostprijs van de zorgen, de beslissing niet adequaat is gemotiveerd.

Dat de motivering van het advies, en bijgevolg van de bestreden beslissing, manifest lacunair is en geenszins doet blijken dat de zorgen voldoende toegankelijk zullen zijn voor de verzoekster.

Dat de bestreden beslissing derhalve de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen schendt, evenals artikel 9ter van de wet van 15/12/80, in zoverre zij geenszins doet blijken dat de adequate zorgen voldoende toegankelijk zullen zijn voor de verzoekster bij een terugkeer naar Albanië."

3.1.2. Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "*middel*" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen: "*de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden*" (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

De verzoekende partij laat na om bij haar toelichting bij het enig middel duidelijk uiteen te zetten op welke wijze de eerste bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM schendt.

Het enig middel is in de aangegeven mate onontvankelijk.

3.1.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "*afdoende*" wijze. Het begrip "*afdoende*" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de formele motiveringsplicht impliceert dat de motieven uit de bestreden beslissing zelf moeten blijken. Wel kan worden aangenomen dat aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht om de betrokkene een zodanig inzicht te geven in de motieven van de beslissing dat hij met kennis van zaken kan uitmaken of het zinvol is de beslissing in rechte te bestrijden, is voldaan indien de betrokkene desgevallend langs een andere weg kennis heeft gekregen van de motieven waarop de beslissing is gesteund, ook al worden die motieven dan niet in de beslissing zelf veruitwendigd. Dit kan doordat de beslissing verwijst naar andere stukken.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is.

In de eerste bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, namelijk artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Ook de feitelijke overwegingen worden weergegeven. Zo wordt er gemotiveerd dat het aangehaalde medisch probleem niet kan worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Onder verwijzing naar een advies van een ambtenaar-geneesheer van 20 augustus 2025 wordt geoordeeld dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden werden aangezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Albanië en dat derhalve uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat de minderjarige dochter van de verzoekende partij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit, en evenmin aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer waarnaar uitdrukkelijk wordt verwezen, werd – in gesloten omslag – samen met de eerste bestreden beslissing aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Het maakt dan ook integraal deel uit van de motivering van de eerste bestreden beslissing. De motivering in het advies moet dus eveneens voldoen aan de motiveringsplicht die op de bestuurshandelingen rust.

Het advies luidt als volgt:

“(...) Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 08.08.2024.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Medische Attesten :

1. Standaard Medisch Getuigschrift – 30/07/2024 – Dr. R.M. (...)

Dit SMG was onleesbaar.

We hebben een actua aangevraagd. De volgende documenten werden ons opgestuurd.

1. Standaard Medisch Getuigschrift – 15/07/2025 – Dr. R.M. (...)

2. Consultatieverslag Pediatrie – 15/07/2025 – Dr. R.M. (...)

Actuele Aandoeningen :

1. Autismspectrumstoornis

Actuele Behandeling :

1. Opvolging Pediatrie

2. Opvolging kinderpsychiatrie

3. Risperdal – Risperidon, atypisch antipsychoticum

4. Melatonine – hormoon, voor inslaapproblemen

Betrokkene kan reizen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is1:

- Aanvraag MedCOI van 28.05.2025 met het unieke referentienummer 19329

1. Opvolging Pediatrie

[...]

2. Opvolging kinderpsychiatrie/psychologie

[...]

3. Risperidon

[...]

4. Melatonine

[...]

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de nodige behandeling beschikbaar is.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Het gezondheidssysteem in Albanië is vastgelegd door de “Health Care Law” met het Ministerie van Volksgezondheid als belangrijkste verantwoordelijke coördinator. Daarnaast zijn het “Health Insurance Fund”, het “Public Health Institute” en lokale autoriteiten de voornaamste partners. De wet van 1994 “On Health Insurance in the Republic of Albania” stelt dat gezondheidszorg is gebaseerd op solidariteit, gelijkheid en partnership tussen kopers, dienstverleners en begunstigden met de intentie dat de verplichte ziekteverzekering, die sinds 1995 geldt in Albanië, de enige instantie wordt voor betaling en terugbetaling in de drie domeinen van de gezondheidszorg namelijk primaire zorg, terugbetaling van medicatie en hospitalisatie. Toch evolueert heden de gezondheidszorg van een gecentraliseerd naar een meer gedecentraliseerd systeem evenwel met dezelfde partners.

Er bestaat in Albanië een universele ziekteverzekering voor personen die in Albanië verblijven. Voor mensen die niet economisch actief zijn (werkloze mensen, mensen die beroep doen op sociale ondersteuning, kinderen,...) betaalt de staat de bijdragen. Betrokkene is 5 jaar oud en valt aldus onder de categorie waarbij de staat tussenkomt in de kosten. Iemand die verzekerd is hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, en evenmin voor bepaalde medicatie of tests. Normaal gezien krijgt de patiënt ook een gedeeltelijke terugbetaling voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen de ziektefonds en het zorgcentrum waar de zorgen versterkt werden. Dankzij de ziekteverzekering kunnen mensen met een laag of geen inkomen een ‘gezondheidskaart’ verkrijgen die hun

status bevestigt en hiermee hebben ze gratis toegang tot een medische behandeling. Personen die terugkeren naar hun thuisland worden evenmin uitgesloten uit het systeem. Vanaf 1 januari 2017 zijn de gezondheidsdiensten overigens ook gratis voor Albanezen, ook voor zij die niet verzekerd zijn. Voorwaarde is dat ze op Albanees grondgebied verblijven en doorverwezen werden door hun familiemedicus.

Op gebied van sociale zekerheid zijn er verschillende vergoedingen zoals uitkeringen bij ziekte, pensioenen en invaliditeitsuitkeringen bij definitieve arbeidsongeschiktheid.

Er werden op korte tijd grote stappen gezet in de acceptatie van autisme. De 'Albanian Children Foundation' (ACF) is aangesloten bij de organisatie 'Autism Speaks' in de Verenigde Staten. Zij hebben getrainde artsen in Tirana, die kinderen doorverwijzen naar het regionale centrum.

In 2007 werd de eerste internationale autisme conferentie georganiseerd in Tirana. De voorzitter van de ACF bezocht de beste centra in het buitenland voor gezondheidszorg voor kinderen en bracht het beste uit elk land terug naar Albanië. Dit leidde tot de oprichting van twee regionale centra voor autisme.

Er is een heel groot centrum in Kombinat, Tirana. Dit centrum wordt gedeeltelijk gesteund door de Albanese regering. Het biedt niet alleen zorg aan kinderen met autisme, maar het richt zich ook op leerstoornissen.

De advocaat van betrokkene haalt informatie aan met betrekking tot de gezondheidszorg in Albanië en de beperkte capaciteit ervan. Uit de aangehaalde MedCOI-informatie blijkt dat de zorgen wel degelijk beschikbaar zijn en betrokkenen brengt geen bewijzen aan dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst zouden uitgesloten worden van de nodige zorgen. De advocaat van betrokkene haalt het probleem van steekpenningen en corruptie aan waardoor medische zorgen duur en niet toegankelijk zouden zijn. De advocaat haalt hiervoor een aantal algemene bronnen aan. Hij haalt geen documenten aan die op betrokkene persoonlijk van toepassing zijn. Wat betreft de verwijzing naar corruptie dient gesteld:

"Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/ Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68)."

Uit het jaarlijks rapport van de Europese Commissie blijkt overigens dat er vooruitgang wordt geboekt voor wat betreft de strijd tegen corruptie. Zo werd er tussen 2016 (de wettelijke basis) en 2019 (het aanstellen van de leiding ervan) werk gemaakt van een speciaal anti-corruptie orgaan, de Struktura e Posaçme Anti-Korrupsion (SPAK). Dit juridisch orgaan onderzocht in 2020 500 gevallen van corruptie, en dit zowel wat betreft individuen als instellingen, zoals bijvoorbeeld ook het Ministerie voor Gezondheid. De SPAK bestaat uit de Special Prosecution Office (SPO) die nu volledig operationeel is met 13 aangestelde speciale aanklagers. En sinds 30 juli 2020 stelde de Hoge Raad voor Justitie ook de directeur van het tweede luik, het National Bureau of Investigation (NBI) aan. De implementatie van deze juridische organen worden door de Europese Commissie beschouwd als goede progressie. Het doorlichtingsproces vanuit deze instelling zorgt voor tastbare resultaten. Het wettelijk kader werd dus verder versterkt om de corruptie efficiënter te bestrijden. In 2015 lanceerde Bledi Cuci (toenmalig Minister van Lokale Zaken en Nationaal Coördinator Anti-Corruptie) een campagne met oog op meer transparantie en meer vertrouwen van de burgers in publieke instellingen. Op een website kon men melding maken van gevallen van corruptie. Een gelijkaardig initiatief was de ontwikkeling van een platform door het Agentschap voor dialoog en medebestuur, het Agjencisë për Dialog dhe Bashkëqeverisje. Via dit platform kunnen burgers terecht met kritiek op bepaalde hervormingen, projecten of bepaalde zaken van bestuur. Zo bestaat er dus ook de mogelijkheid om misplaatst gedragen van staatsstructuren of ambtenaren aan de kaak te stellen. Om de impact van de burgers te vergroten en de drempel tot de nodige gegevens te verlagen alsook de mogelijkheid te bieden om misgedrag te onderzoeken binnen de gezondheidssector, heeft de ombudsman in oktober 2018 de mobiele applicatie Avokati I Popullit gelanceerd.

Het mag dus duidelijk zijn dat Albanië de intentie heeft om de corruptie in alle geledingen aan te pakken. Hierbij kreeg het overigens ook steun en (financiële) hulp van andere landen. Zo werkte Zwitserland mee aan een strategie met daarbij de focus op democratisering, decentralisatie, lokaal bestuur, economische ontwikkeling en gezondheid, met daarbij ook extra aandacht voor anti-corruptie maatregelen. Ook de VS lanceerden een project in 2017 waarbij gepoogd werd om tot betere en verantwoordelijke gezondheidsdiensten te komen via het aanpakken van corruptie en een samenwerking te smeden tussen de overheidsinstanties en de burgerlijke maatschappij.

De moeder van betrokkene legt geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat zij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in het land van oorsprong. Uit haar asielrelaas blijkt dat de moeder van betrokkene voorheen werkzaam was in een apotheek en in België ook een certificaat als huishoudhulp behaalde. Niets laat derhalve toe te concluderen dat de moeder van verzoeker niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp voor haar kind.

Bovendien blijkt dat betrokkene ook nog familieleden heeft wonen in het land van herkomst, waaronder onder meer 2 ooms en een grootmoeder. Het lijkt dus erg onwaarschijnlijk dat verzoekers in Albanië geen familie,

vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Niets verhindert betrokkenen om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Re-integratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie:

Betrokkene is een vrouw van 10 jaar uit Albanië met autisme. Ze wordt hiervoor in België behandeld. Ons onderzoek toont aan dat deze behandeling in Albanië kan worden voortgezet. Derhalve kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden vastgesteld dat betrokkene actueel lijdt aan een ziekte die een imminent gevaar oplevert voor haar leven of haar fysieke integriteit waardoor de betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan ook niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft aangezien de adequate behandeling daar beschikbaar en toegankelijk is.”

Een eenvoudige lezing van dit medisch advies leert dat hierin uitgebreid wordt ingegaan op de ingeroepen gezondheidsproblemen van de minderjarige dochter van de verzoekende partij. Er wordt gemotiveerd voor de beide toepassingsgevallen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Kort gesteld worden de medische stukken die de ambtenaar-geneesheer in ogenschouw heeft genomen opgesomd, wordt de gezondheidssituatie van de minderjarige dochter van de verzoekende partij geduid en wordt vermeld dat haar dochter kan reizen en dat de nodige behandeling in Albanië beschikbaar is. Er wordt tevens toegelicht waarom de voor de minderjarige dochter van de verzoekende partij als noodzakelijk weerhouden medische zorgen, behandeling en opvolging voor haar toegankelijk zijn in Albanië. De ambtenaar-geneesheer heeft toegelicht op basis van welke gegevens hij tot deze vaststellingen is gekomen, met verwijzing naar de gehanteerde bronnen. Deze motivering kan als pertinent en draagkrachtig worden beschouwd.

Met een algemeen en louter theoretisch betoog over motivering door verwijzing, toont de verzoekende partij niet concreet aan dat de motivering van het medisch advies van 20 augustus 2025 of van de eerste bestreden beslissing gebrekkig is. De Raad wijst er in dit verband ook op dat niet wordt betwist, zoals blijkt uit wat voorafgaat, dat de motivering in het advies eveneens moet voldoen aan de motiveringsplicht die op de bestuurshandelingen rust.

De verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat de ambtenaar-geneesheer slechts meldt 'beschikbaar' zonder dat zij kan weten op welke elementen zij zich baseert om tot de conclusie te komen dat de zorg beschikbaar is. Immers wordt er in het medisch advies van 20 augustus 2025 uitdrukkelijk gesteld dat gebruik werd gemaakt van informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet publiek is, met name "Aanvraag MedCOI van 28.05.2025 met het unieke referentienummer 19329" en dat deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Vervolgens wordt, onder verwijzing naar voornoemde MedCOI-aanvraag, gesteld dat opvolging pediatrie, opvolging kinderpsychiatrie/psychologie, evenals de medicatie Risperidon en Melatonine, in Albanië beschikbaar zijn.

De verzoekende partij stelt dat het advies van de ambtenaar-geneesheer en dus de eerste bestreden beslissing geen melding maken van de instellingen waar de zorg en behandeling beschikbaar zouden zijn, dat de ambtenaar-geneesheer enkel stelt dat de geneesmiddelen beschikbaar zijn zonder nadere details te geven, dat het onduidelijk is waar en hoe zij aan de geneesmiddelen kan komen die haar dochter absoluut nodig heeft, maar toont met dit betoog niet aan dat de motivering van het medisch advies van 20 augustus 2025 of van de eerste bestreden beslissing niet afdoende is. Zij licht immers niet toe op grond waarvan de ambtenaar-geneesheer of de verwerende partij ertoe gehouden is om in het medisch advies of in de eerste bestreden beslissing de instellingen in Albanië weer te geven waar de voor de minderjarige dochter van de verzoekende partij nodige medische zorg en behandeling beschikbaar zijn of te duiden waar en hoe zij in Albanië aan de nodige geneesmiddelen kan komen. Bovendien gaat de verzoekende partij er met haar betoog aan voorbij dat in het medisch advies van 20 augustus 2025 uitdrukkelijk wordt gesteld dat er een heel groot centrum (voor autisme) is in Kombinat, Tirana, dat zorg biedt aan kinderen met autisme, en wordt geciteerd uit en verwezen naar MedCOI-informatie, die zich in het administratief dossier bevindt en waaruit wel degelijk blijkt in welke instelling(en) de voor de minderjarige dochter van de verzoekende partij nodige zorgen beschikbaar zijn en bij welke apothe(e)k(en) de nodige medicatie beschikbaar is. De verzoekende partij kan door raadpleging van het administratief dossier kennis nemen van deze informatie.

Daar waar de verzoekende partij verwijst naar arrest nr. 285 599 van de Raad van 28 februari 2023, kan het volstaan op te merken dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben en dat de verzoekende partij niet aantoont dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot het door haar geciteerde arrest identiek zijn aan deze in voorliggende zaak. Het voldaan zijn aan de formele motiveringsplicht dient voor elke voorliggende zaak afzonderlijk te worden nagegaan (cf. RvS 15 januari 2020, nr. 246.625; RvS 25 januari 2019, nr. 13.148 (c)).

3.1.4. Waar de verzoekende partij de eerste bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.1.5. De schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

3.1.6. Artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Deze bepaling houdt duidelijk verschillende mogelijkheden in die onafhankelijk van elkaar moeten worden getoetst. Concreet houdt deze bepaling in dat er enerzijds gevallen zijn van een vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling bij wie er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook al betreft het in dit laatste geval geen acute levensbedreigende ziekte, er is wel een zekere vorm van ernst vereist voor wat betreft de ingeroepen ziekte of aandoening (cf. RvS 5 november 2014, nrs. 229.072 en 229.073).

Artikel 9ter, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

“De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

3.1.7. De Raad benadrukt dat het onderzoek en de appreciatie van de door de vreemdeling aangebrachte medische gegevens uitsluitend tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer behoren en het de Raad niet toekomt de (medische) beoordeling van de ambtenaar-geneesheer te betwisten (RvS 15 januari 2014, nr. 10.218 (c)).

3.1.8. Vooreerst licht de verzoekende partij de gezondheidstoestand van haar minderjarige dochter toe. Zij stelt dat haar dochter lijdt aan ernstige autismespectrumstoornissen, dat zij een aanzienlijke onrust, agressiviteit en geweld vertoont tegenover zichzelf en anderen, dat zij medicamenteuze behandeling nodig heeft bestaande uit Risperdal siroop en Melatonine, dat zij bovendien nood heeft aan een opvolging in een centrum aangepast aan haar stoornissen, en dit op continue wijze, dat dokter M. in zijn attest, gevoegd bij het standaard medisch getuigschrift, preciseert dat haar dochter nood heeft aan een stabiel en veilig kader en dat elke tijdelijke verandering van de leefomgeving belangrijke gevolgen kan hebben voor haar ontwikkeling en psychische gezondheid, dat het noodzakelijk is dat haar opvang regelmatig gebeurt om haar gedragsmoeilijkheden, in het bijzonder de agressiviteit en het geweld tegenover zichzelf, het hoofd te bieden en dat de ernst van de aandoeningen waaraan haar dochter lijdt niet in twijfel wordt getrokken, aangezien haar verzoek ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

Met haar betoog bevestigt de verzoekende partij in wezen de voor haar minderjarige dochter in het medisch advies van 20 augustus 2025 weerhouden actuele aandoening, medicatie en opvolging. Door louter de gezondheidstoestand van haar dochter nogmaals toe te lichten en te benadrukken dat de ernst van de aandoeningen waaraan haar dochter lijdt in de eerste bestreden beslissing niet in twijfel worden getrokken, weerlegt noch ontkracht de verzoekende partij de motieven van het medisch advies van 20 augustus 2025 of van de eerste bestreden beslissing. Evenmin toont zij hiermee aan dat deze motieven foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn.

3.1.9. De verzoekende partij stelt dat de beschikbaarheid van zorg op geen enkele wijze is aangetoond maar gaat eraan voorbij dat de ambtenaar-geneesheer in het medisch advies van 20 augustus 2025, onder verwijzing naar de "(a)anvraag MedCOI van 28.05.2025 met het unieke referentienummer 19329" die aan het administratief dossier (stuk 119) werd toegevoegd, heeft vastgesteld dat uit deze informatie kan worden geconcludeerd dat de nodige behandeling, met name opvolging pediatrie, opvolging kinderpsychiatrie/psychologie, Risperidon en Melatonine, in Albanië beschikbaar is. Aldus blijkt dat de beschikbaarheid van de voor de minderjarige dochter van de verzoekende partij nodige medische zorg en medicatie wel degelijk is aangetoond, minstens maakt de verzoekende partij met haar betoog het tegendeel niet aannemelijk.

Daar waar de verzoekende partij stelt dat de eerste bestreden beslissing ook het gezag van gewijsde schendt voor zover de MedCOI-gegevens opnieuw niet volledig zijn, laat zij na concreet toe te lichten welk gezag van gewijsde wordt miskent. Zij licht evenmin toe waarom zij van oordeel is dat de MedCOI gegevens (opnieuw) niet volledig zijn. Een dergelijk betoog is niet ernstig.

3.1.10. De verzoekende partij stelt dat dokter M. duidelijk aangeeft in zijn attest, gevoegd bij het standaard medisch getuigschrift, dat haar dochter nood heeft aan een stabiel en veilig kader en dat elke tijdelijke verandering van de leefomgeving belangrijke gevolgen kan hebben voor haar ontwikkeling en psychische gezondheid, dat dit element op geen enkele wijze werd behandeld in de eerste bestreden beslissing, dat de verwerende partij een zo belangrijk element, namelijk de radicale verandering van de leefomgeving in geval van terugkeer naar Albanië, niet kan ontkennen, temeer daar haar dochter reeds meerdere jaren in België verblijft.

De Raad merkt vooreerst op dat nergens in het medisch advies van 20 augustus 2025 of in de eerste bestreden beslissing de (radicale) verandering van leefomgeving in geval van terugkeer naar Albanië wordt ontkend. Uit het "*Rapport de consultation*" van dokter M. van 15 juli 2025, dat de verzoekende partij bij haar aanvraag vermeld in punt 1.1. heeft gevoegd (administratief dossier, stuk 117), blijkt weliswaar dat de minderjarige dochter van de verzoekende partij nood heeft aan een stabiel en veilig kader en dat een verandering van leefomgeving belangrijke gevolgen kan hebben voor haar ontwikkeling en psychologische gezondheid, doch wordt nergens gesteld dat de minderjarige dochter van de verzoekende partij om die reden niet naar Albanië kan of mag reizen en verhuizen. De verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat het in het licht van voornoemde vaststellingen van dokter M. foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is van de ambtenaar-geneesheer om in zijn medisch advies van 20 augustus 2025 te stellen dat de minderjarige dochter van de verzoekende partij kan reizen, en op grond van de beschikbare bronnen en de door hem gedane vaststellingen te besluiten dat de voor de dochter van de verzoekende partij nodige medische opvolging en medicatie beschikbaar en toegankelijk zijn in Albanië. De verzoekende partij maakt immers niet aannemelijk dat, en licht ook niet toe waarom, het leven en de medische opvolging en medicatie die in Albanië beschikbaar en toegankelijk zijn geen stabiel en veilig kader voor haar minderjarige dochter zouden vormen.

Betreffende de "*radicale verandering van de leefomgeving*" in geval van terugkeer naar Albanië, merkt de Raad ten overvloede nog op dat uit voornoemd "*Rapport de consultation*" blijkt dat de verzoekende partij en haar dochter enkele jaren in Frankrijk hebben geleefd, alwaar de diagnose van autismespectrumstoornis werd vastgesteld, alvorens zij naar België kwamen. De verzoekende partij en haar minderjarige dochter

veranderden door hun verhuis naar België dus reeds eerder van leefomgeving na het stellen van de diagnose. De verzoekende partij blijft in haar verzoekschrift compleet in gebreke toe te lichten of, en zo ja hoe, deze verandering van leefomgeving gevolgen heeft gehad voor de ontwikkeling en de psychologische gezondheid van haar dochter. Zij toont niet aan dat voornoemde gevolgen, voor zover die er al waren, dermate ernstig waren dat nogmaals een dergelijke verandering van leefomgeving, *in casu* een terugkeer naar Albanië, een risico zou inhouden voor haar leven of fysieke integriteit of ertoe kan leiden dat geen adequate behandeling mogelijk is en er alsdan een risico is voor een onmenselijke of vernederende behandeling.

Waar de verzoekende partij nog stelt dat de motivering van het medisch advies van 20 augustus 2025 niet adequaat is in de mate dat de ambtenaar-geneesheer geen psychiater is en het hem niet toekomt om de beoordeling van een specialistische arts die haar dochter in consultatie heeft ontvangen en die oordeelt dat er effectief een risico bestaat in geval van verandering van de leefomgeving van haar dochter, te betwisten, kan de Raad slechts vaststellen dat de ambtenaar-geneesheer in voornoemd medisch advies geenszins de vaststellingen van dokter M. betwist, doch vaststelt dat de voor de minderjarige dochter van de verzoekende partij de nodige medische opvolging en medicatie beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, hetgeen de verzoekende partij, gelet op wat volgt, geenszins weerlegt of ontkracht. De Raad wijst er ook nog op dat de verzoekende partij niet verduidelijkt welke risico's haar minderjarig kind loopt in geval van verandering van leefomgeving. Indien zij meent dat de behandelde arts oordeelde dat haar minderjarige dochter in geval van verandering van leefomgeving een risico loopt voor haar leven of fysieke integriteit of dat, in geval van verandering van leefomgeving, het risico bestaat van het niet voorhanden zijn van een adequate behandeling waardoor sprake zou zijn van een onmenselijke of vernederende behandeling in het land van herkomst, stelt de Raad vast dat dit niet kan gelezen worden in de voorgelegde medische documenten. De behandelde arts heeft niet vastgesteld dat er een dergelijk risico bestaat voor haar dochter in geval van verandering van leefomgeving doch heeft gesteld dat de minderjarige dochter van de verzoekende partij nood heeft aan een stabiel en veilig kader en dat een verandering van leefomgeving belangrijke gevolgen kan hebben voor haar ontwikkeling en psychologische gezondheid. Nergens wordt gesteld dat de minderjarige dochter van de verzoekende partij om die reden niet naar Albanië kan of mag reizen en verhuizen, noch dat voor haar geen adequate behandeling en zorgen beschikbaar en toegankelijk zouden zijn in Albanië, noch dat aldaar geen stabiel of veilig kader zou kunnen geboden of gevonden worden. In dit kader wijst de Raad er ook nog op dat uit het standaard medisch getuigschrift blijkt dat de behandelde arts, bij de huidige diagnose, noteerde dat er sprake is van een zekere starheid bij veranderingen, dat er sprake is van autismespectrumstoornis, dat zij hiervoor permanent medische behandeling krijgt en dat er ook nood is aan een permanente opvolging en tenlasteneming in een aangepast centrum. Aldus maakt de behandelde arts zelf reeds melding enerzijds van starheid bij veranderingen, doch acht deze arts anderzijds ook een permanente opvolging en tenlasteneming in een aangepast centrum – wat aldus een verandering zou vormen ten aanzien van haar huidige situatie nu nergens uit blijkt dat de dochter van de verzoekende partij door een dergelijk centrum wordt ten laste genomen en opgevolgd – aangewezen/nodig. De Raad herhaalt dat uit het medisch advies blijkt dat de voor de minderjarige dochter van de verzoekende partij nodige medische opvolging en medicatie beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, waarbij de ambtenaar-geneesheer ook uitdrukkelijk heeft gewezen op het feit dat er in Kombinat, Tirana een heel groot centrum aanwezig is dat zorg biedt voor kinderen met autisme.

Gelet op het voorgaande, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de motieven van het medisch advies van 20 augustus 2025 *in casu* niet volstonden.

Waar de verzoekende partij stelt dat haar dochter een gevaar vormt voor zichzelf en voor anderen, aangezien zij lijdt aan gewelddadig gedrag tegenover zichzelf, merkt de Raad op dat de ambtenaar-geneesheer in zijn medisch advies van 20 augustus 2025 net is nagegaan of de hiervoor benodigde medische opvolging en medicatie voor de minderjarige dochter van de verzoekende partij beschikbaar en toegankelijk zijn in Albanië en tot het besluit kwam dat dit het geval is. De verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat de motieven in het medisch advies van 20 augustus 2025 foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn.

Gelet op het voorgaande, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de motivering van het medisch advies en van de eerste bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met de beoordeling van de arts van haar dochter en met de gevolgen van een terugkeer naar het land van herkomst. Zij toont in die zin ook niet aan dat de motivering van het medisch advies van 20 augustus 2025 lacunair of inadequaaf is.

3.1.11. De verzoekende partij betoogt dat zij in haar verzoek uitvoerig heeft gedocumenteerd dat de behandelingen in Albanië inadequaaf zijn voor kinderen die lijden aan autisme, dat zij verschillende recente artikelen heeft vermeld, die zeer duidelijk bevestigen dat de zorgen voor kinderen met autisme of psychische stoornissen ontoegankelijk zijn wegens hun kostprijs en onbeschikbaar zijn omdat er een duidelijk tekort is aan personeel en middelen in het algemeen, dat zij in haar verzoek een artikel heeft aangehaald uit de krant POLITIKO van 18 juni 2024, dat bevestigt dat de structuren in Albanië die kinderen met autistische

stoornissen opvangen ontoereikend zijn en geen effectieve opvolging mogelijk maken. Zij verwijst in dit verband tevens naar en citeert uit een artikel van Exit News van 27 mei 2021 en uit een artikel van Botasot News, waarnaar zij in haar aanvraag (administratief dossier, stuk 96) heeft verwezen.

In het medisch advies van 20 augustus 2025 wordt hierover gemotiveerd als volgt:

“De advocaat van betrokkene haalt informatie aan met betrekking tot de gezondheidszorg in Albanië en de beperkte capaciteit ervan. Uit de aangehaalde MedCOI-informatie blijkt dat de zorgen wel degelijk beschikbaar zijn en betrokkenen brengt geen bewijzen aan dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst zouden uitgesloten worden van de nodige zorgen.”

Door nogmaals de elementen van haar aanvraag te herhalen, toont de verzoekende partij niet aan dat de motieven van het medisch advies van 20 augustus 2025 foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn.

Waar de verzoekende partij stelt dat de verwerende partij haar beslissing motiveert op basis van het advies van de ambtenaar-geneesheer, die zich beperkt tot het antwoorden op deze informatie door te stellen dat de MedCOI-databank aantoont dat de zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn en dus niet ingaat op de argumenten van de verzoekende partij, kan zij niet gevolgd worden nu de verwerende partij wel degelijk ingaat op het argument dat er onvoldoende toegang is tot de beschikbare publieke centra en dat de kosten voor private ziekenhuizen en therapie te hoog zijn. De ambtenaar-geneesheer wijst immers op het feit dat de verzoekende partij informatie aanhaalde betreffende de beperkte capaciteit, doch motiveert hieromtrent enerzijds dat uit de MedCOI informatie blijkt dat de zorgen wel degelijk beschikbaar zijn in Albanië en anderzijds dat de verzoekende partij geen bewijzen aanbrengt dat zij zou uitgesloten worden van de nodige zorgen. Door louter in haar verzoekschrift deze motieven te herhalen – de MedCOI-databank toont aan dat de zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn en de verzoekende partij toont niet aan dat zij persoonlijk getroffen is door de problemen en tekortkomingen in de opvang van autistische kinderen in Albanië – toont de verzoekende partij geenszins aan dat deze motieven niet volstonden, noch dat ze foutief of kennelijk onredelijk zijn. De verzoekende partij toont immers niet concreet aan dat haar minderjarige dochter niet zou kunnen genieten van de zorgen die beschikbaar zijn in Albanië doordat er een tekort is aan personeel en middelen.

Ook de opgeworpen argumenten betreffende de ontoegankelijkheid wegens de kostprijs – die hoog is in geval men alsnog beroep dient te doen op private voorzieningen – worden beantwoord in het medisch advies, nu wordt gemotiveerd dat de door de minderjarige dochter van de verzoekende partij benodigde medicatie, opvolging en zorgen (financieel) toegankelijk zijn in het land van herkomst, waarbij er wordt gewezen op de universele ziekteverzekering voor personen die in Albanië verblijven, waarbij de staat tussenkomt in de kosten voor het minderjarig kind daar dit niet economisch actief is, dat iemand die verzekerd is niet hoeft te betalen voor de primaire zorg en evenmin voor bepaalde medicatie en tests, dat de patiënt normaal gezien ook een gedeeltelijke terugbetaling krijgt voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, dat de gezondheidsdiensten ook gratis zijn voor Albanezen, ook voor zij die niet verzekerd zijn, op voorwaarde dat ze in Albanië verblijven en doorverwezen werden door de familiedokter, dat er twee regionale centra voor autisme werden opgericht en dat er een heel groot centrum in Kombinat, Tirana is, wat gedeeltelijk wordt ondersteund door de regering, dat blijkt dat een vooruitgang wordt geboekt in de strijd tegen corruptie, dat daarnaast de verzoekende partij geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voorlegt en er geen elementen in het dossier zijn die erop wijzen dat zij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in het herkomstland, dat uit haar asielaanvraag blijkt dat zij voordien werkzaam was in een apotheek en in België een certificaat als huishoudhulp behaalde, dat niets toelaat te concluderen dat de verzoekende partij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp voor haar kind, dat zij bovendien ook nog familieleden heeft wonen in Albanië, dat het dus onwaarschijnlijk lijkt dat zij aldaar geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie ze terecht kan voor tijdelijke opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Gelet op het voorgaande maakt de verzoekende partij geenszins concreet aannemelijk dat de motivering onvoldoende ingaat op haar argumentatie over het evidente gebrek aan opvang voor kinderen met autisme, de extreem hoge kostprijs van de zorgen en het tekort aan middelen, dat nochtans gedocumenteerd is door recente informatie.

Daar waar de verzoekende partij in dit verband nog verwijst naar arrest nr. 284 572 van de Raad van 10 februari 2023, herhaalt de Raad dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot het door haar geciteerde arrest identiek zijn aan deze in voorliggende zaak.

Met het algemeen betoog dat, zoals de Raad heeft herhaald in arrest nr. 284 572 van 10 februari 2023 en in talrijke eerdere arresten, de ambtenaar-geneesheer een onderzoekrol uitoefent “zodat de bewijslast met

betrekking tot de toegankelijkheid van de adequate behandeling in het land van herkomst niet uitsluitend op de verzoeker rust", dat ter herinnering uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006, die artikel 9ter invoegde in de Vreemdelingenwet, blijkt dat met de term "adequate behandeling" in die bepaling wordt bedoeld "een passende en voldoende toegankelijke behandeling in het land van herkomst of verblijf", en dat het onderzoek van deze kwestie moet gebeuren "per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de verzoeker", dat hieruit volgt dat om "adequaat" te zijn in de zin van artikel 9ter, de bestaande behandelingen in het land van herkomst of verblijf van de verzoeker niet alleen "passend" moeten zijn voor de betrokken pathologie, maar ook "voldoende toegankelijk" voor de betrokkene, wiens individuele situatie in aanmerking moet worden genomen bij het onderzoek van het verzoek, toont de verzoekende partij niet aan dat het *in casu* foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is van de ambtenaar-geneesheer om in zijn medisch advies van 20 augustus 2025 te stellen dat de voor de minderjarige dochter van de verzoekende partij nodige medische opvolging en medicatie toegankelijk zijn in Albanië.

De verzoekende partij maakt geenszins concreet aannemelijk dat "niets in de bestreden beslissing bevestigt dat een passende en voldoende toegankelijke behandeling mogelijk zal zijn voor (haar dochter) (...) in geval van terugkeer naar Albanië." Zoals ook zal blijken uit wat volgt, heeft de ambtenaar-geneesheer in zijn medisch advies van 20 augustus 2025 wel degelijk onderzocht of de voor de minderjarige dochter van de verzoekende partij nodige medische opvolging en medicatie voor haar beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst en geoordeeld dat dit het geval is. De verzoekende partij toont, mede gelet op het voorgaande en op wat volgt, niet aan dat de motieven van het medisch advies in dit verband foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn of *in casu* niet volstonden.

3.1.12. De verzoekende partij stelt dat de beslissing met betrekking tot de toegankelijkheid stereotiep is, aangezien zij zich beperkt tot een algemene beschrijving van de werking van de ziekteverzekering in Albanië, zonder ook maar te verwijzen naar de specifieke zorgen die haar dochter nodig heeft. De Raad herhaalt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is. Bovendien blijkt uit de motieven van het medisch advies van 20 augustus 2025 dat de ambtenaar-geneesheer zich, wat betreft de toegankelijkheid van de zorgen en opvolging in het land van herkomst, geenszins heeft beperkt tot een algemene beschrijving van de werking van de ziekteverzekering, doch zich (onder meer) ook heeft toegespitst op de specifieke zorgen die de dochter van de verzoekende partij nodig heeft. Zo wordt er gemotiveerd: "Er werden op korte tijd grote stappen gezet in de acceptatie van autisme. De 'Albanian Children Foundation' (ACF) is aangesloten bij de organisatie 'Autism Speaks' in de Verenigde Staten. Zij hebben getrainde artsen in Tirana, die kinderen doorverwijzen naar het regionale centrum. In 2007 werd de eerste internationale autisme conferentie georganiseerd in Tirana. De voorzitter van de ACF bezocht de beste centra in het buitenland voor gezondheidszorg voor kinderen en bracht het beste uit elk land terug naar Albanië. Dit leidde tot de oprichting van twee regionale centra voor autisme. Er is een heel groot centrum in Kombinat, Tirana. Dit centrum wordt gedeeltelijk gesteund door de Albanese regering. Het biedt niet alleen zorg aan kinderen met autisme, maar het richt zich ook op leerstoornissen." Bovendien toont de verzoekende partij niet aan dat de zorgen die haar dochter nodig heeft in Albanië niet of niet volledig gedragen worden door de ziekteverzekering noch dat, in geval de kosten (gedeeltelijk) door haar dienen gedragen te worden, de motieven waarin wordt gesteld dat niets toelaat te concluderen dat zij "niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp voor haar kind", zoals ook zal blijken uit wat volgt, foutief of kennelijk onredelijk zijn.

3.1.13. De verzoekende partij stelt dat zij bij haar verblijfsaanvraag verschillende rapporten heeft gevoegd die een wijdverspreide corruptie in Albanië aantonen, met als gevolg een onevenredige last voor de huishoudens, dat ondanks een verzekering die gratis eerstelijnszorg garandeert, informele betalingen worden gevraagd door zorgverleners, dat de verwerende partij zich echter beperkt tot het algemeen vermelden van het bestaan van een ziekteverzekering, zonder te antwoorden op de door haar in haar aanvraag aangevoerde argumenten met betrekking tot corruptie en de kostprijs die de huishoudens moeten dragen om toegang te krijgen tot gezondheidszorg, zelfs zonder afhankelijk te zijn van de verzekeringen, dat de motivering van het medisch advies niet aantoonde dat de zorgen daadwerkelijk voor haar dochter toegankelijk zullen zijn, aangezien zij de wijdverspreide corruptie in Albanië aanhaalt, zonder dat de verwerende partij hierop antwoordt.

De Raad merkt vooreerst op dat in het medisch advies van 20 augustus 2025 wel degelijk wordt geantwoord op het door de verzoekende partij aangehaalde probleem van wijdverspreide corruptie in Albanië. De ambtenaar-geneesheer motiveert hierover immers als volgt:

"De advocaat van betrokkene haalt het probleem van steekpenningen en corruptie aan waardoor medische zorgen duur en niet toegankelijk zouden zijn. De advocaat haalt hiervoor een aantal algemene bronnen aan. Hij haalt geen documenten aan die op betrokkene persoonlijk van toepassing zijn. Wat betreft de verwijzing naar corruptie dient gesteld:

“Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/ Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).”

Uit het jaarlijks rapport van de Europese Commissie blijkt overigens dat er vooruitgang wordt geboekt voor wat betreft de strijd tegen corruptie. Zo werd er tussen 2016 (de wettelijke basis) en 2019 (het aanstellen van de leiding ervan) werk gemaakt van een speciaal anti-corruptie orgaan, de Struktura e Posaqme Anti-Korrupsion (SPAK). Dit juridisch orgaan onderzocht in 2020 500 gevallen van corruptie, en dit zowel wat betreft individuen als instellingen, zoals bijvoorbeeld ook het Ministerie voor Gezondheid. De SPAK bestaat uit de Special Prosecution Office (SPO) die nu volledig operationeel is met 13 aangestelde speciale aanklagers. En sinds 30 juli 2020 stelde de Hoge Raad voor Justitie ook de directeur van het tweede luik, het National Bureau of Investigation (NBI) aan. De implementatie van deze juridische organen worden door de Europese Commissie beschouwd als goede progressie. Het doorlichtingsproces vanuit deze instelling zorgt voor tastbare resultaten. Het wettelijk kader werd dus verder versterkt om de corruptie efficiënter te bestrijden. In 2015 lanceerde Bledi Cuci (toenmalig Minister van Lokale Zaken en Nationaal Coördinator Anti-Corruptie) een campagne met oog op meer transparantie en meer vertrouwen van de burgers in publieke instellingen. Op een website kon men melding maken van gevallen van corruptie. Een gelijkaardig initiatief was de ontwikkeling van een platform door het Agentschap voor dialoog en medebestuur, het Agjencisë për Dialog dhe Bashkëqeverisje. Via dit platform kunnen burgers terecht met kritiek op bepaalde hervormingen, projecten of bepaalde zaken van bestuur. Zo bestaat er dus ook de mogelijkheid om misplaatst gedragen van staatsstructuren of ambtenaren aan de kaak te stellen. Om de impact van de burgers te vergroten en de drempel tot de nodige gegevens te verlagen alsook de mogelijkheid te bieden om misgedrag te onderzoeken binnen de gezondheidssector, heeft de ombudsman in oktober 2018 de mobiele applicatie Avokati I Popullit gelanceerd.

Het mag dus duidelijk zijn dat Albanië de intentie heeft om de corruptie in alle geledingen aan te pakken. Hierbij kreeg het overigens ook steun en (financiële) hulp van andere landen. Zo werkte Zwitserland mee aan een strategie met daarbij de focus op democratisering, decentralisatie, lokaal bestuur, economische ontwikkeling en gezondheid, met daarbij ook extra aandacht voor anti-corruptie maatregelen. Ook de VS lanceerden een project in 2017 waarbij gepoogd werd om tot betere en verantwoordelijke gezondheidsdiensten te komen via het aanpakken van corruptie en een samenwerking te smeden tussen de overheidsinstanties en de burgerlijke maatschappij.”

De verzoekende partij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing onvoldoende ingaat op haar argumentatie over de wijdverspreide corruptie in Albanië, die tot gevolg heeft dat de zorgen ontoegankelijk zijn wegens hun kostprijs, maar gaat met haar betoog voorbij aan het voormelde motief in het medisch advies van 20 augustus 2025 dat haar advocaat over het probleem van steekpenningen en corruptie, waardoor medische zorgen duur en niet toegankelijk zouden zijn, een aantal algemene bronnen aanhaalt maar geen documenten die op haar persoonlijk van toepassing zijn, dat wat de verwijzing naar corruptie betreft blijkt dat een vooruitgang wordt geboekt in de strijd tegen corruptie, en aan de motieven dat daarnaast de verzoekende partij geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voorlegt en er geen elementen in het dossier zijn die erop wijzen dat zij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in het herkomstland, dat uit haar asielrelaas blijkt dat zij voordien werkzaam was in een apotheek en in België een certificaat als huishoudhulp behaalde, dat niets toelaat te concluderen dat de verzoekende partij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp voor haar kind, dat zij bovendien ook nog familieleden heeft wonen in Albanië, dat het dus onwaarschijnlijk lijkt dat zij aldaar geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie ze terecht kan voor tijdelijke opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp. Zij toont niet aan dat deze motieven van het medisch advies foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn of *in casu* niet volstonden als antwoord op de in de aanvraag aangevoerde argumentatie.

Waar de verzoekende partij in dit verband verwijst naar arrest nr. 299 011 van de Raad van 19 december 2023, benadrukt de Raad nogmaals dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot het door haar geciteerde arrest identiek zijn aan deze in voorliggende zaak.

3.1.14. De verzoekende partij stelt dat zij in haar verzoek duidelijk heeft gepreciseerd, overeenkomstig hetgeen vermeld stond op het standaard medisch getuigschrift, dat haar dochter lijdt aan een *“scheidingsangst ten opzichte van de moeder”*, en dat zij dus nood heeft aan de *quasi* constante aanwezigheid van haar moeder aan haar zijde, dat de verwerende partij zich in deze omstandigheden niet kan beperken tot de bewering dat zij zou kunnen werken of dat haar dochter onder toezicht zou kunnen staan van naaste familieleden wanneer haar moeder afwezig is, dat deze bewering louter speculatief is.

De Raad merkt op dat uit het “*rapport de consultation*” van dokter M. van 15 juli 2025 (administratief dossier, stuk 117), dat bij het standaard medisch getuigschrift van dokter M. van dezelfde datum werd gevoegd, slechts blijkt dat de dochter van de verzoekende partij lijdt aan een scheidingsangst ten opzichte van haar moeder, doch niet dat de dochter daardoor nood heeft aan de *quasi* constante aanwezigheid van haar moeder. Het is de verzoekende partij zelf die in haar aanvraag heeft aangevoerd dat haar dochter nood heeft aan haar *quasi* constante aanwezigheid (administratief dossier, stuk 119). In de eerste bestreden beslissing wordt gesteld dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest, dat bijgevolg in het kader van dit advies geen rekening kan worden gehouden met “*gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon*”. De verzoekende partij toont niet aan dat deze motieven foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn.

Door louter te wijzen op de scheidingsangst van haar dochter, toont de verzoekende partij niet aan dat de ambtenaar-geneesheer op foutieve, onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze in zijn medisch advies van 20 augustus 2025 heeft vastgesteld dat de verzoekende partij geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voorlegt en er bovendien geen elementen in het dossier zijn die erop wijzen dat zij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in het land van oorsprong, dat uit haar asielrelaas blijkt dat zij voorheen werkzaam was in een apotheek en in België ook een certificaat als huishoudhulp behaalde, dat niets derhalve toelaat te concluderen dat zij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp voor haar kind. Immers toont het loutere bestaan van scheidingsangst niet aan dat de dochter van de verzoekende partij, minstens van de duur van de werktijd, niet van haar gescheiden kan worden. Bovendien wordt in het standaard medisch getuigschrift gewag gemaakt van een nood aan een permante opvolging en tenlasteneming in een aangepast centrum, zonder dat hierbij gewag wordt gemaakt van een nood aan een permanente aanwezigheid van de verzoekende partij. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat nergens in voornoemd medisch advies wordt gesteld dat de dochter van de verzoekende partij onder toezicht zou kunnen staan van naaste familieleden wanneer haar moeder afwezig is. De verzoekende partij kan in dit licht dan ook niet dienstig verwijzen naar arrest nr. 299 691 van 9 januari 2024 van de Raad. Bovendien herhaalt de Raad dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben.

Daar waar de verzoekende partij stelt dat de beslissing niet adequaat is gemotiveerd met betrekking tot de toegankelijkheid van de zorgen zonder een reële analyse van hun kostprijs, dat de verwerende partij zich in het geheel niet uitspreekt over de kostprijs van de zorgen, noch over de vraag naar de toegankelijkheid van deze zorgen, in de veronderstelling dat zij zou gaan werken, gelet op het gemiddelde loon in Albanië en de kostprijs van de verstrekkingen, dat zonder een dergelijke analyse van de kostprijs van de zorgen, de beslissing niet adequaat gemotiveerd is, dat zij met talrijke recente artikelen heeft aangetoond dat de kosten van de behandeling van een autistisch kind te hoog zijn, zodat de zorgen dus niet toegankelijk zijn, merkt de Raad vooreerst op dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet op zich niet oplegt dat de ambtenaar-geneesheer een concrete raming zou moeten maken van de kostprijs van de benodigde medicatie en zorgen in het herkomstland, wel moet redelijkerwijze kunnen worden aangenomen dat de minderjarige dochter van de verzoekende partij toegang zal hebben tot deze medicatie en medische zorgen. De Raad merkt op dat uit de motieven van het medisch advies van 20 augustus 2025 blijkt dat de ambtenaar-geneesheer een onderzoek instelde naar de (financiële) toegankelijkheid van de voor de minderjarige dochter van de verzoekende partij noodzakelijke behandeling, opvolging en medicatie. Zo wordt vooreerst gesteld dat er een universele ziekteverzekering is voor personen die in Albanië verblijven, dat voor mensen die niet economisch actief zijn, waaronder kinderen, de staat de bijdragen betaalt, dat de verzoekende partij aldus valt onder de categorie waarbij de staat tussenkomt in de kosten, dat iemand die verzekerd is in de primaire gezondheidszorg niet hoeft te betalen voor een consultatie en evenmin voor bepaalde medicatie en tests, dat de patiënt normaal gezien ook een gedeeltelijke terugbetaling krijgt voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen het ziektefonds en het zorgcentrum waar de zorgen verstrekt worden, dat de gezondheidsdiensten overigens ook gratis zijn voor Albanezen, ook voor zij die niet verzekerd zijn, dat de voorwaarde is dat ze op Albanese grondgebied verblijven en doorverwezen werden door hun familiedokter, motieven die de verzoekende partij ter gelegenheid van haar verzoekschrift niet betwist.

Het loutere feit dat de motieven dat Albanië beschikt over een sociaizekerheidsstelsel dat beschermt tegen de risico's van ziekte, moederschap, ouderdom, overlijden, arbeidsongevallen, werkloosheid en gezinsuitkeringen, irrelevant zouden zijn, doet geen afbreuk aan de overige motieven in het medisch advies betreffende de financiële toegankelijkheid van de benodigde zorgen. Bovendien wijst de Raad erop dat dergelijke motieven niet van elke relevantie lijken te zijn ontdaan, nu gewezen wordt op de mogelijkheid voor de verzoekende partij om in te staan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp voor haar kind. Hierbij wordt gewezen op een mogelijke tewerkstelling. In dit licht, namelijk het dragen van de kosten door de verzoekende partij door tewerkstelling, zijn de motieven over het bestaan van een sociaizekerheidsstelsel in Albanië geenszins volledig irrelevant.

Waar de verzoekende partij stelt dat niet wordt aangetoond dat de zorgen die haar dochter nodig heeft, worden beschouwd als eerstelijnszorg en dus worden gedekt, dat ondanks een verzekering die gratis eerstelijnszorg garandeert, informele betalingen worden gevraagd door zorgverleners, gaat zij eraan voorbij dat de ambtenaar-geneesheer tevens rekening heeft gehouden met de informatie betreffende corruptie alsook met de situatie dat de verzoekende partij de voor haar dochter nodige medische zorgen en medicatie (al dan niet gedeeltelijk) zelf zal moeten betalen. De ambtenaar-geneesheer motiveert in dit verband, het weze herhaald, dat wat de verwijzing naar corruptie betreft blijkt dat een vooruitgang wordt geboekt in de strijd tegen corruptie, dat daarnaast de verzoekende partij geen bewijs voorlegt van arbeidsongeschiktheid, dat er bovendien geen elementen in het dossier zijn die erop wijzen dat zij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in het land van oorsprong, dat uit haar asielrelaas blijkt dat zij voorheen werkzaam was in een apotheek en in België ook een certificaat als huishoudhulp behaalde, dat niets derhalve toelaat te concluderen dat de verzoekende partij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp voor haar kind, dat bovendien blijkt dat de verzoekende partij ook nog familieleden heeft wonen in het land van herkomst, waaronder onder meer twee ooms en een grootmoeder, dat het dus erg onwaarschijnlijk lijkt dat zij en haar dochter in Albanië geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

De verzoekende partij stelt weliswaar dat de verwerende partij zich in het geheel niet uitspreekt over de vraag naar de toegankelijkheid van de zorgen, in de veronderstelling dat zij zou gaan werken, gelet op het gemiddelde loon in Albanië en de kostprijs van de verstrekkingen, maar maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij zich hierover diende uit te spreken. Immers legt zij bij de aanvraag geen stavingstukken voor betreffende het gemiddelde loon in Albanië en beperkt zij zich voor de kostprijs van de verstrekkingen tot een verwijzing naar de in punt 3.1.11. genoemde krantenartikelen, die geen internationale gezaghebbende rapporten zijn, doch enkel persoonlijke weergaves zijn door journalisten van interviews, verklaringen en situaties. Zij toont niet aan dat er concrete indicaties zijn dat de door haar minderjarige dochter benodigde zorgen niet (gedeeltelijk) terugbetaald zullen worden en dermate duur zijn dat, zelfs indien zij zou kunnen werken en hulp zou krijgen van haar familie, deze niet financieel toegankelijk zijn. Zij toont dan ook niet aan dat bij het beoordelen van de financiële toegankelijkheid met bepaalde relevante gegevens ten onrechte geen rekening werd gehouden.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij niet vermeldt of de zorgverleners waar de zorgen zogenaamd beschikbaar zijn openbare of privé-instellingen zijn, zodat het onmogelijk is om uit de beslissing af te leiden of de zorgen in Albanië toegankelijk zijn qua kostprijs, maar gaat er met haar betoog aan voorbij dat wel degelijk in het medisch advies van 20 augustus 2025 wordt toegelicht dat er een heel groot centrum is in Kombinat, Tirana, dat zorg biedt aan kinderen met autisme en dat gedeeltelijk wordt gesteund door de Albanese regering. Zij brengt ter gelegenheid van haar verzoekschrift geen concrete aanwijzingen aan dat de eigen bijdrage in de eventuele kosten voor medicatie en medische behandelingen in Albanië dermate hoog zouden liggen dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat deze voor de verzoekende partij (en/of haar familie, vrienden en kennissen) onbetaalbaar zou zijn en de voor haar dochter noodzakelijke medische behandeling, opvolging en medicatie bijgevolg ontoegankelijk zouden zijn. Aldus toont zij met voorgaand betoog niet aan dat voornoemde motieven omtrent de financiële toegankelijkheid van de voor haar dochter nodige medische opvolging en medicatie foutief, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zijn. Tot slot stelt de ambtenaar-geneesheer nog dat het de verzoekende partij vrijstaat een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie, die over een re-integratiefonds beschikt dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken, dat dit fonds ontworpen is om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten.

Gelet op het voorgaande toont de verzoekende partij geenszins aan dat de motivering van het medisch advies "*manifest lacunair*" is of dat de beslissing niet adequaat gemotiveerd is.

3.1.15. De verzoekende partij maakt niet concreet aannemelijk dat de ambtenaar-geneesheer "*geenszins doet blijken dat de adequate zorgen voldoende toegankelijk zullen zijn voor (haar dochter) (...) bij een terugkeer naar Albanië*", dat hij "*een kennelijke beoordelingsfout maakt door te oordelen dat adequate behandelingen toegankelijk zullen zijn voor (haar dochter) (...) in geval van terugkeer naar Albanië*" of dat niets in de bestreden beslissing bevestigt dat een passende en voldoende toegankelijke behandeling mogelijk zal zijn voor haar dochter in geval van terugkeer naar Albanië.

Evenmin maakt zij aannemelijk dat het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 20 augustus 2025 niet of onvoldoende ingaat op de door haar in haar aanvraag aangevoerde argumenten.

3.1.16. De verzoekende partij maakt met haar uiteenzetting niet aannemelijk dat de ambtenaar-geneesheer, bij het opstellen van zijn advies, is uitgegaan van een incorrecte feitenvinding of dat hij hierbij kennelijk

onredelijk, onzorgvuldig of in strijd met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet handelde. De verzoekende partij toont evenmin aan dat het bestuur zich in de eerste bestreden beslissing niet kon steunen op het medisch advies van 20 augustus 2025 om te besluiten dat op basis van de ingeroepen gezondheidsproblemen geen verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan worden toegestaan.

De verzoekende partij toont niet aan dat op foutieve, onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze wordt geoordeeld dat uit de beschikbare medische gegevens geen aandoening blijkt die actueel een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, noch een aandoening die actueel een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. Het loutere feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de eerste bestreden beslissing maakt geen grond tot vernietiging uit.

De verzoekende partij toont aldus niet aan dat de gemachtigde op foutieve of kennelijk onredelijke wijze de aanvraag ongegrond heeft verklaard. Evenmin maakt zij aannemelijk dat er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout.

3.1.17. Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin blijkt in het licht hiervan een schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel of van de formele motiveringsplicht die voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

3.1.18. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3.2. Onder een titel "*Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten*", stelt de verzoekende partij dat het bevel om het grondgebied te verlaten verband houdt met de eerste bestreden beslissing, dat er dus een verband bestaat tussen deze beslissingen, dat, gelet op het voorgaande, de beslissing tot weigering van verlenging van de verblijfsvergunning nietig moet worden verklaard op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dat de elementen die hierboven zijn aangevoerd voor de beslissing tot weigering van het verblijf *mutatis mutandis* moeten worden toegepast op het aan haar betekende bevel om het grondgebied te verlaten. Nog daargelaten de vaststelling dat de tweede bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten betreft en de eerste bestreden beslissing geen weigering van de verlenging van de verblijfsvergunning, is voornoemd betoog hoe dan ook niet dienstig, nu uit de bespreking van het enig middel blijkt dat de verzoekende partij geen gegrond middel heeft aangevoerd tegen de eerste bestreden beslissing.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

N. VERMANDER, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER

